

# Konceptualizm Conceptual Art Le conceptualisme

cecha dzisiejszej sztuki — jej pełna identyfikacja z własnym przekazem. Wskazał na to kilka lat temu Seth Siegelau w swej „katalogowej” wystawie, a na Biennale najpełniej uzmysławiała to plansza Bena z anonsem „Wszystko trzeba komunikować”. Neutralizacja „pocztowa” ponadto w sposób najoczywistszy określa istotną propozycję twórcy, odpowiedź dla myśli, a nie za przedmiot obiegu.

Dział „interwencji”, w przeciwieństwie do dwóch pierwszych, nie poddawał się jakiegokolwiek systematyce. Konceptualiści atakowali strukturę dzieła, uznając sam akt twórczy. Autorzy „przesyłek pocztowych”, identyfikując dzieło z przekazem, podważali system ekspozycji sztuki, uwypuklali szczególną rolę twórcy. Interwencje kwestionowały zasadność i możliwość odbioru dzieła w tradycyjnych kategoriach percepcji, przeżycia czy nawet świadomego uczestnictwa. Grupa „Informart” rejestrowała publiczność i jej otoczenie, czyniąc je obiektem artystycznym. Następowala równoległa percepcja: twórców przez publiczność, publiczności przez twórców, publiczności przez publiczność. Tautologiczne koło odbioru zostało zamknięte. Wyświetlane przez Kanadyjczyków przezroczka z ich podróży po kraju stanowiły propozycję odbioru dwustopniowego: kontaktu odbiorców z kontaktem twórców z pejzażem kanadyjskim. Ustawione przez Holendrów (grupa UNI.D.) na ulicy słupki-drogowskazy grupowały publiczność w układy kształtów, nie dostrzegane przez nieświadomych uczestników-przechodniów. Celem artystycznym stawały się same relacje, które ze swej istoty nie mogły być materializowane.

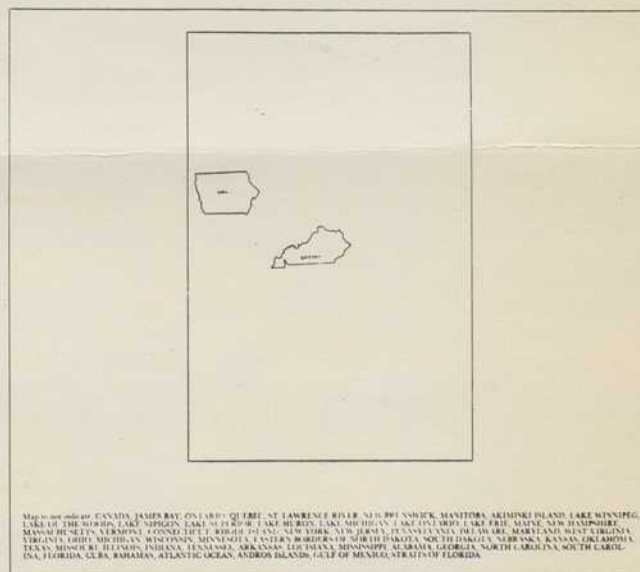
Ostatnią problemową grupę dzieł stanowił zespół prac określonych mianem hiperrealizmu, zjawiska może najbardziej zaskakującego dla obserwatora zmian w sztuce ostatnich lat. Iluzjonistycznie odtwarzane przedmioty, złudzenia wnętrza, odlewy figur — stwarzały wrażenie zażytych i konkretnej przestrzeni. Panował tu realizm wyzbyty niemal zupełnie emocjonalnego zaangażowania pop-artu, obojętny wobec jakiegokolwiek narracji, sugestywny przez swą zimną statykę, sentymentalny przez swą natrętą konkretność.

Minimalizacja wyrazu najbliższa była strukturze podstawowej i podobnie jak w innych dziełach pozostawała obojętna wobec walorów estetycznych, literackich, mimo absolutnej perfekcji wykonania. Environnement gabinetu figur woskowych... Biennale ukazało wyraźnie, że przeobrażenia sztuki najnowszej są radykalne. Zmiany nie dotyczą już fragmentarycznych komponentów dzieła plastycznego, lecz jego istoty. Totalne kwestionowanie obejmuje swym zasięgiem zarówno zamkniętą strukturę przedmiotu sztuki, jak i relację utworzoną z tradycyjnej triady: twórca, dzieło, odbiorca. Podważony zostaje profesjonalny status artysty, na zagładę skazany jest instytucjonalny charakter galeryjnego czy muzealnego odbioru, zaprzeczeniu ulegają wszystkie stabilne kategorie, które dotąd były przedmiotem doświadczeń artystów i spekulacji krytyki.

THIS YEAR'S Youth Biennale in Paris did not take place in the respectable Modern Art Museum as usual but in a suburb of the city, in the Parc Floral of the Bois de Vincennes. The previous custom of presenting exhibitions from the individual countries was replaced by a problem display. Conceptual art, messages, interventions and hyper-realism are the four main trends of the display that defined the main directions of interest among today's avant-garde.

The section of conceptual art, which was developed the most, claimed the ambition to distinctly separate and define this type of activity in respect to other procedures, especially arte povera, land-art, and the so-called impossible art. Stress was laid on the analytical function of the searches conducted by conceptualists who direct their attention to the structure of a work of art, revealing its essence. Self-subjectism no longer concerns the problems of space, reproduction or shaping, so typical of the artistic trends in our century; it proclaimed itself in favour of the rule of a creative activity itself. The combination of various types of means of communication: plates, tables, photographs, texts — was a result of the conviction, which is general today, that the comprehensibility of a work cannot be the result of a "code of a formal nature".

# IMAGINEZ AUTRE CHOSE



3



**meaning, n. 1,** = that which exists in the mind (e.g. yes; that is my —, *mihi vero sic placet, sic hoc mihi videtur*; see INTENTION, WISH, OPINION; 2, see PURPOSE, AIM; 3, = signification, *significatio* (of a word), *vis* (= force of an expression), *sententia* (= the idea which the person speaking attaches to a certain word), *notio* (= original idea of a word; see IDEA), *intellectus*, -us (how a word is to be understood, post Aug. t.t., Quint.); it is necessary to fix the — of the verb “to be in want of,” *illud excutiendum est, quid sit CARERE*; to give a — to a word, *verbo vim, sententiam, notionem sub(j)icere*; well- —, see BENEVOLENT.